

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

1905-11-23

Afsender
Vagn Jacobsen

Modtager
Carl Jacobsen

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Strasburg

Arkivplacering:
CA 000031883/7578. Vagn
Jacobsens Arkiv, æske 4

Emneord:
Et spædbarns død

23 Nov 1905

Kon Papa.

Tak for Kortelet som kom
i gaar samt for Fildelutningen
til min Idé. Der er jo egentlig
ikke noget at skrive til Eva
mere, jeg har ønsket hende
alt godt etc og at gentage det,
er fjollit, i Nordens hnd da
hun rimeligvis slet ikke faar
Tid til at lere, hvad der skrives.
Lag bare et almindeligt Kort
med mit navn og navn, som
er det saamest all right.
Duden holdt sit glimrende
Indlag her i Sundays accompay

meret af Vindens Inden og Sm.
haglenes pisker mod Moderen.
— og saa var Høsten kun et
2½ Aars Barn, det eneste som
Forældrene havde. Døden svingte
Leen i Værelset ved siden af mit,
Jeg hørte Barnets Rallen og
sidste Suk — da Livet var altsammen
styrkede moderen bevidstløs om
— hun havde vaaget og kæmpet
for Barnets Liv i en hel Uge.
Faderens Klage var som en stærk
Mands, der føler sin Dødelighed
— et Fortvivlelsens 2 Sorgens Brøl
uormest. Ej Faderens Klage
eller Moderens Faarer rørte
Døden, Barnet var død! Det

hile alvorsprægede Optrin
virkede ogsaa paa mine Saaer
fæsi - nogle stærke Indtryk
ledesigt af Høglene rækkede
og slog mod Indover - det
var en utryggelig Musik - det
var som om den pyggede Gash
vilde bære sig Vej gennem mine
Vinduer, - og end ikke bære
jeg sagde brudte roligt, "Du
løb nok ikke ganske hjemme
her, min Ven, det er i Strøen
end siden af - der sendes Du,
omend Du ikke troedes. Det
var som Døden havde hørt og
forslaaet, all blev stille,
Vinden tog op - Men Menneskene,
Klage var tydelig og dyb, —
Saa farv Gud Folk og Bønder
fordi had i sin alvorsige Gud
had har trykt den lille til sig
— og menneskene forstaa ikke
hvorfør, dog det er sikkert Kierpy
det som et sneet! Men hvorfør
saa Klage, naar det var det
viseste og bedste der kunde
hænde - hvorfør saa var betænke
og klage, det er ulogisk. Det var
tydelig mængde beten om Folk
vilde være Sandheden end den
selv i dets Følger sig! Ja
strikkelø Bær, her havde ikke
Blod nok, folgelig var han
ikke kraftig nok til at uord
slaa Baderiemus Angreb og
maatte dø. Det er der Mængde i

I Mandags var jeg til "Fideles".
hvilket mindede mig om
den Aften vi i Breken hørte
denne Opera sammen - jeg
havde dog mere Fornøjelse
af Operen denne Gang.
Endet til taler mig ogsaa
starkt - hvor er Thaus.
Faugsts Arie dejlig - ligeledes
da Faugstue sanget i Faugsts
Gaarden. Trods de mange
smukke Ligheder - mange
Operer dog noget Liv og
Fylde, synes jeg.
Forleden dag hørte jeg Mozarts
Is Dur Symph. - jeg finder
den bliver smukkere for hver

gang man hører den.
Helst synes at have det beten
Jeg hører ikke meget fra
Ham. Jeg telegraferer til Hotel
Phoenix og håber at din
sidste Oplysning er rigtig.
Bristol var nemlig uventet
først. Hils nu paa gamle
og selvfølgelig ogsaa hjemme.
Paula, Agnes, Hanne.
Hvad er det Otto Hennings
fejler? Kan han ikke lide?
Din Løve
Pagn